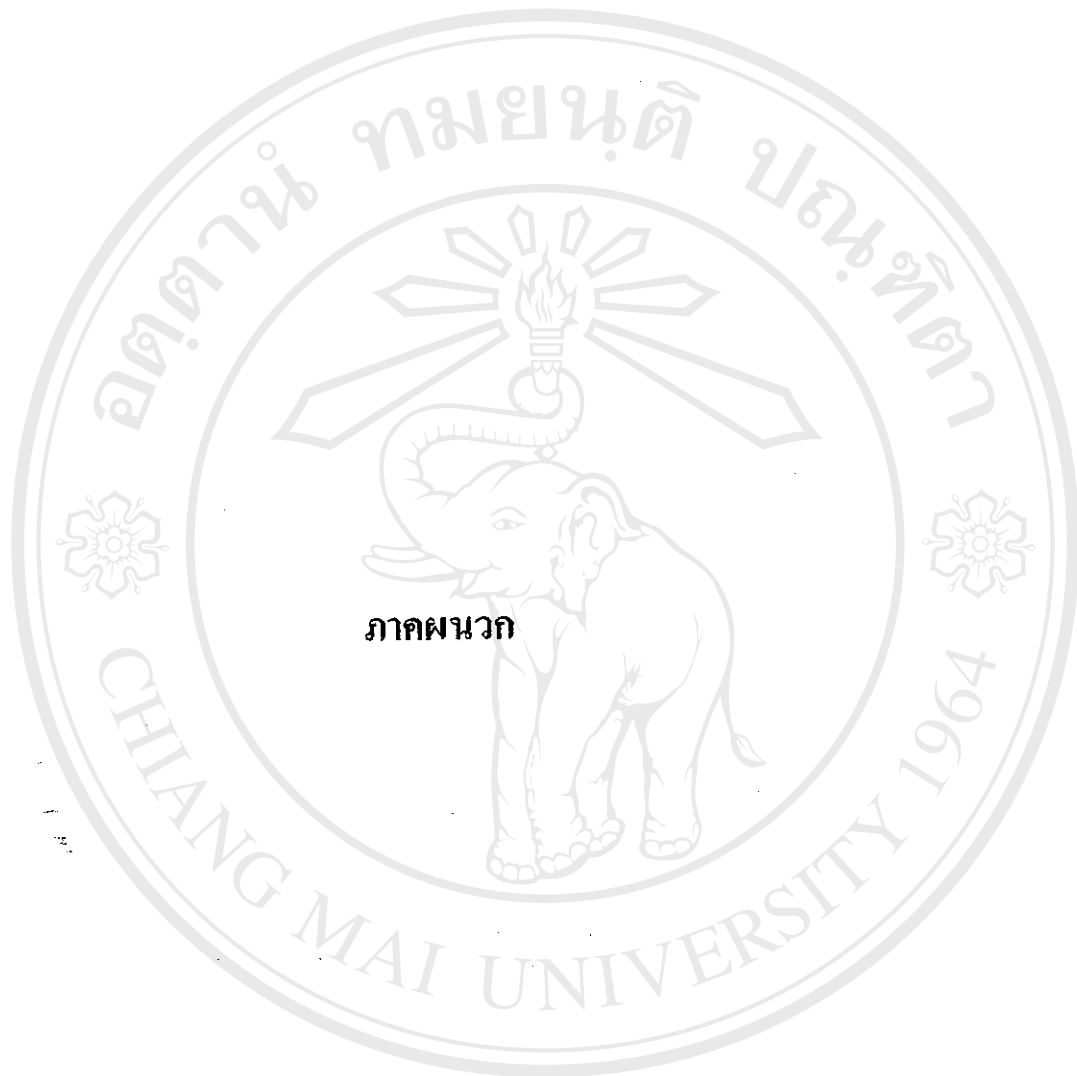

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างการคำนวณหาค่าความหนาเชิงมวล ($\rho_m D$) ค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนเชิงมวลรวม (χ) ค่าแก้การดูดกลืนรังสีเอ็กซ์ (F) และค่าความเข้มรังสีเอ็กซ์ที่แก้การดูดกลืนแล้ว

ก.1 ค่าความหนาเชิงมวล ($\rho_m D$ = มวลต่อหน่วยพื้นที่)

ตัวอย่างการคำนวณ (ใช้ข้อมูลจากตารางที่ 2.1 ในบทที่ 2) หาค่า $\rho_m D$ ของสารตัวอย่างมาตรฐานเหล็ก
สารตัวอย่างมาตรฐาน Fe_2O_3 5.103 % น้ำหนักตัวอย่างหลังอัดเม็ด 0.9175 กรัม

$$\begin{aligned} \text{จาก } \rho_m D &= \frac{\text{มวล}}{\text{พื้นที่หน้าตัด}} \quad \text{g cm}^{-2} \\ &= \frac{0.9145 \text{ g}}{6.16 \text{ cm}^2} \\ &= 0.149 \quad \text{g cm}^{-2} \end{aligned}$$

ก.2 ค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนรวม (χ)

$$\text{จากสมการ } \chi_i = \frac{-\ln(I^{stt} - I) / I^t}{\rho_m D}$$

ตัวอย่างการคำนวณ (ใช้ข้อมูลจากตารางที่ 3.6) หาค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนรวมของสารตัวอย่างมาตรฐานเหล็ก

สารตัวอย่างมาตรฐาน Fe_2O_3 5.103 %

$$(I^{stt} - I) / I^t = 0.04086$$

$$\rho_m D = 0.149$$

แทนค่าในสมการ

$$\chi = \frac{-\ln 0.04086}{0.149}$$

$$= 21.459$$

ก.3 ค่าแก้การดูดกลืนรังสีเอ็กซ์รวม (F)

$$\text{จากสมการ } F_i = \frac{\chi_i}{[1 - \exp(\chi_i \rho_m D)]}$$

ตัวอย่างการคำนวณ

(ใช้ข้อมูลจากตารางที่ 3.6 ก. และ 3.7 ก. หาค่าแก้การดูดกลืนของสารตัวอย่างมาตรฐานเหล็ก)

สารตัวอย่างมาตรฐาน Fe_2O_3 5.103 %

$$\chi = 21.459$$

$$\rho_m D = 0.149$$

แทนค่า

$$F = \frac{21.459}{[1 - \exp(-21.459 (0.149))]}$$

$$= 22.373$$

ก.4 ค่าความเข้มรังสีเอ็กซ์ที่แก้การดูดกลืนแล้ว (I corr)

ตัวอย่างการคำนวณ

(ใช้ข้อมูลจากตารางที่ 4.7 ก.) เพื่อหาค่าความเข้มรังสีเอ็กซ์ที่แก้การดูดกลืนแล้ว

$$\text{จาก } w_i = \frac{I_i F_i}{S_i} = \frac{I \text{ corr}}{S_i}$$

เมื่อค่า w_i และ S_i เป็นค่าคงที่ในแต่ละตัวอย่าง ค่า $I_i \cdot F_i$ เป็น
ค่าความเข้มรังสีเอ็กซ์ที่ถูกต้อง (I_{corr})

สารตัวอย่างมาตรฐาน Fe_2O_3 5.103 % มีค่าแก้การดูดกลืน (F) = 22.273

ค่า $I = 9.983 \text{ cps}$

จะได้ค่าความเข้มรังสีเอ็กซ์ที่แก้การดูดกลืนแล้ว (I_{corr}) ดังนี้

$$\begin{aligned} I_{corr} &= I \cdot F \\ &= 9.983 \times 22.373 \\ &= 223.086 \text{ cps} \end{aligned}$$

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ภาคผนวก ข.

ตัวอย่างการคำนวณหาปริมาณของโลหะออกไซด์ในสารตัวอย่างมาตรฐานผสม และ ปริมาณของธาตุที่เหล็ก ทองแดง สังกะสี และแมงกานีส ที่มีอยู่ทั้งหมดในดินตัวอย่าง

ข.1 ตัวอย่างการคำนวณปริมาณของโลหะออกไซด์ในสารตัวอย่างมาตรฐานผสม

โดยคำนวณจากกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของรังสีเอ็กซ์ ก่อน-หลัง การแก้ การดูดกลืนกับปริมาณของโลหะออกไซด์ และจากสมการที่ 8

ข.1.1 คำนวณจากกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของรังสีเอ็กซ์ก่อนแก้การดูดกลืนกับปริมาณของโลหะออกไซด์

จากผลการทดลองเพื่อหาความแม่นยำของการวิเคราะห์ดังแสดงในรูปที่ 3.10 ซึ่ง เป็นกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของรังสีเอ็กซ์ก่อนแก้การดูดกลืน (I_1) กับปริมาณของ Fe_2O_3 ($\%\text{Fe}_2\text{O}_3$)

ผลของการ Regression กราฟจะได้

$$\begin{aligned} c &= 3.483759 \\ a &= -0.02786 \\ b &= 1.441957 \end{aligned}$$

ทราบค่า y สามารถหาค่า x ได้จากสมการ

$$X = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac - Y}}{2a}$$

เมื่อ

$$\begin{aligned} c &= \text{constant} \\ a, b &= x \text{ coefficient (s)} \\ X &= \%\text{Fe}_2\text{O}_3 \\ Y &= \text{ความเข้มข้นของรังสีเอ็กซ์ (I)} \end{aligned}$$

ตัวอย่างการคำนวณ

สารตัวอย่างที่ 1

$$I_{\text{corr}} = 202.712 \text{ cps}$$

แทนค่าจะได้

$$\begin{aligned} \% \text{Fe}_2\text{O}_3 &= -1.441957 \pm \sqrt{\frac{2.0792399 - (-0.11144)(3.483759 - y)}{-0.05572}} \\ &= 2.145 \end{aligned}$$

ข.1.2 คำนวณจากกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของรังสีเอ็กซ์หลังการแก้การดูดกลืน (I_{corr}) กับปริมาณของโลหะออกไซด์

จากผลการทดลองเพื่อหาความแม่นยำของการวิเคราะห์ดังแสดงในรูปที่ 3.14 ซึ่งเป็นกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของรังสีเอ็กซ์หลังแก้การดูดกลืนกับปริมาณของ Fe_2O_3

ผลของการ Regression กราฟจะได้

$$c = 1.990191$$

$$m = 45.78445$$

ทราบค่า Y สามารถหาค่า X ได้จากสมการที่

$$Y = mX + c$$

เมื่อ $c = \text{constant}$

$$m = \text{slope}$$

$$X = \% \text{Fe}_2\text{O}_3$$

$$Y = \text{ความเข้มข้นของรังสีเอ็กซ์ } (I_{\text{corr}})$$

ตัวอย่างการคำนวณ

สารตัวอย่างที่ 1

$$I_{\text{corr}} = 202.712 \text{ cps}$$

แทนค่าจะได้

$$\begin{aligned} \% \text{Fe}_2\text{O}_3 &= \frac{202.712 - 1.990191}{45.78445} \\ &= 4.384 \end{aligned}$$

ข.1.3 คำนวณจากสูตร

จากสมการ

$$w_i = \frac{I_i \cdot F_i}{S_i}$$

$$\text{เมื่อ } I_i \cdot F_i = I_{\text{corr}}$$

$$S = \text{ค่าความไวของการวิเคราะห์ธาตุเหล็ก จากผลการทดลอง}$$

ดังแสดงในตารางที่ 3.4

โดยค่า S เมื่อคิดในรูป Fe_2O_3 มีค่าเท่ากับ $5216.432 \text{ cps cm}^2 \text{ g}^{-1}$

แทนค่าจะได้

$$\begin{aligned} \% \text{Fe}_2\text{O}_3 &= \frac{202.712 \times 100}{5216.432} \\ &= 3.886 \end{aligned}$$

ข.2 ตัวอย่างการคำนวณปริมาณของธาตุเหล็ก ทองแดง สังกะสี และแมงกานีส ที่มีอยู่ในดินตัวอย่าง

$$\text{จาก } w_i = \frac{I_i F_i}{S_i} = \frac{I_{\text{corr}}}{S_i}$$

การคำนวณใช้ผลการทดลองดังแสดงในตารางที่ 3.26 และใช้ค่าความไวของการวิเคราะห์ธาตุดังแสดงในตารางที่ 3.14 ได้ผลดังต่อไปนี้

ข.2.1 การคำนวณหาปริมาณธาตุเหล็กที่มีอยู่ทั้งหมดในดินตัวอย่างที่ 1

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } I_{\text{corr}} &= 145.833 \text{ cps} \\ S &= 14.8529 \times 10^3 \text{ cps cm}^2 \text{ g}^{-1} \end{aligned}$$

$$\text{แทนค่าลงในสมการจะได้ } w = \frac{145.833}{(14.8529 \times 10^3)} = 9.820 \times 10^{-3}$$

จากตารางที่ 2.5 ซึ่งแสดงส่วนประกอบของสารตัวอย่างดิน ประกอบด้วยแป้งมัน หนัก 0.70 g ผสมกับดินตัวอย่างที่ 1 หนัก 0.30 g อัตราเป็นเม็คน้ำหนัก 0.9409 g

$$\therefore \text{ปริมาณของธาตุเหล็กในดินตัวอย่าง} = 3.479 \times 10^4 \mu\text{g/g}$$

ข.2.2 การคำนวณหาปริมาณธาตุทองแดงที่มีอยู่ทั้งหมดในดินตัวอย่างที่ 1

$$\begin{aligned} I_{\text{corr}} &= 0.583 \text{ cps} \\ S_i &= 23.8592 \times 10^3 \text{ cps cm}^2 \text{ g}^{-1} \end{aligned}$$

$$\text{แทนค่าลงในสมการจะได้ } w = \frac{0.583}{(23.8592 \times 10^3)} = 2.491 \times 10^{-5}$$

จากตารางที่ 2.5 ซึ่งแสดงส่วนประกอบของสารตัวอย่างดิน ประกอบด้วยแป้งมัน
หนัก 0.70 g ผสมกับดินตัวอย่างที่ 1 หนัก 0.30 g อัตราเป็นเม็ดมีน้ำหนัก 0.9409 g

$$\therefore \text{ปริมาณของธาตุทองแดงในดินตัวอย่าง} = 0.883 \times 10^2 \mu\text{g/g}$$

ข.2.3 การคำนวณปริมาณธาตุสังกะสีที่มีอยู่ทั้งหมดในดินตัวอย่างที่ 1

$$I_{\text{corr}} = 2.090 \text{ cps}$$

$$S = 34.6337 \times 10^3 \text{ cps cm}^2 \text{ g}^{-1}$$

$$\text{แทนค่าลงในสมการจะได้ } W = \frac{2.090}{(34.6337 \times 10^3)} = 6.021 \times 10^{-5}$$

จากตารางที่ 2.5 ซึ่งแสดงส่วนประกอบของสารตัวอย่างดิน ประกอบด้วยแป้งมันหนัก
0.70 g ผสมกับดินตัวอย่างที่ 1 หนัก 0.30 g อัตราเป็นเม็ดมีน้ำหนัก 0.9409 g

$$\therefore \text{ปริมาณของธาตุสังกะสีในดินตัวอย่าง} = 2.133 \times 10^2 \mu\text{g/g}$$

ข.2.4 การคำนวณปริมาณธาตุแมงกานีสที่มีอยู่ทั้งหมดในดินตัวอย่างที่ 1

$$I_{\text{corr}} = 1.734 \text{ cps}$$

$$S = 10.3096 \times 10^3 \text{ cps cm}^2 \text{ g}^{-1}$$

$$\text{แทนค่าลงในสมการจะได้ } W = \frac{1.734}{(10.3096 \times 10^3)} = 1.676 \times 10^{-4}$$

จากตารางที่ 2.5 ซึ่งแสดงส่วนประกอบของสารตัวอย่างดิน ประกอบด้วยแป้งมันหนัก
0.70 g ผสมกับดินตัวอย่างที่ 1 หนัก 0.30 g อัตราเป็นเม็ดมีน้ำหนัก 0.9409 g

$$\therefore \text{ปริมาณของธาตุสังกะสีในดินตัวอย่าง} = 5.939 \times 10^2 \mu\text{g/g}$$

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาวรัชนิกร จันทร์พัทธ์
 วันเดือนปีเกิด 1 พฤศจิกายน 2506
 ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
 ปีการศึกษา 2525
 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์)
 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2529

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved